

**PUHE KUVERNEMENTTINEUVOSTOJEN
PUHEENJOHTAJAIN KOKOUKSESSA ¹²
HEINÄKUUN 30 p:nä 1918**

SANOMALEHTISELOSTUS

Toverit, te joudutte tekemään hallinnollista työtä, joka muodostaa meillä Kansankomissaarien Neuvostossa pääosan työstämme. On aivan luonnollista, että teillä on edessänne paljon vaikeuksia. Useimmissa kuvernementtien toimeenpaneissa komiteoissa voidaan panna merkille, että kansanjoukot käyvät lopultakin itse käsiksi hallintotyöhön. Vaikeuksia ei tietenkään voida välttää. Eräänä pahimpana epäkohtana on ollut se, että olemme ottaneet liian vähän käytännön työntekijöitä työläisten keskuudesta. Mutta emme ole milloinkaan aikoneet sopeuttaa vanhaa koneistoa uuteen hallintojärjestelmään emmekä pahoittele, että tehdessämme lopun entisyydestä joudumme rakentamaan kaiken uudelleen näin suurin vaikeuksin. Työläis- ja talonpoikaisjoukot ovat kyvykkäämpiä rakennustyöhön kuin olisi voinut odottaa. Luemme vallankumouksen ansioksi nimenomaan sen, että se lakaisi pois vanhan hallintokoneiston, mutta meidän on samalla tajuttava, että joukkojen pahimpana vikana on ujous ja haluttomuus ottaa asiain hoito omiin käsiinsä.

Muutamissa kuvernementtien edustajain Neuvostoissa on tähän saakka ollut havaittavissa epäjärjestystä; mutta nyt työ alkaa käydä yhä sujuvammin, niin että monilta seuduilta saapuu tietoja, ettei työssä ilmene mitään väärinkäsityksiä eikä selkkauksia. Vaikka on kulunut vasta 8 kuukautta, Venäjän vallankumous on todistanut, että uusi luokka, joka on ottanut hallinnon omiin käsiinsä, kykenee suoriutumaan tästä tehtävästä. Hallintokoneisto alkaa toimia yhä sujuvammin työntekijäin puutteesta huolimatta. Rakennustyömme on vielä sillä asteella, etteivät sen tulokset ole selvästi nähtävissä, mihin vihollisemme usein viittaavatkin, mutta siitä huolimatta on tehty jo paljon. Maan ja teollisuuden

siirtoa työtätekevien käsiin, tuotteiden vaihtoa ja elintarvikehuoltoa toteutetaan käytännössä tavattomista vaikeuksista huolimatta. Työtätekevät joukot on nostatettava hallitsemaan ja rakentamaan itsenäisesti sosialistista valtiota. Vain käytännössä joukot vakuuttuvat siitä, että vanhasta riistäjäluokasta on tehty loppu.

Keskeisin, elintärkein tehtävämme on hallinto, organisaatiotyö ja valvonta. Tämä työ on epäkiitollista ja näkyvätöntä, mutta nimenomaan siinä työläisten ja talonpoikain taloudenhoidolliset ja hallinnolliset voimat pääsevät kehittymään yhä paremmalla menestyksellä.

Siirtyen sitten puhumaan uudesta Perustuslaista¹³ toveri Lenin sanoo, että Perustuslakiin on koottu se, mitä on jo toteutettu elämässä, ja sitä tullaan korjaamaan ja täydentämään sen käytännöllisen elämään soveltamisen kulussa. Tärkeintä Perustuslaissa on, että Neuvostovalta tekee lopullisen pesäeron porvaristosta syrjäyttäen sen valtiollisesta rakennustyöstä.

Työläis- ja talonpoikaisjoukot, joita hallitus kutsui hoitamaan maan asioita ja jotka olivat kauan olleet syrjässä sellaisesta toiminnasta, eivät voineet vastustaa haluaan rakentaa valtiota oman kokemuksensa nojalla. Tunnus „kaikki valta Neuvostoille” johti siihen, että paikalliselimet halusivat hankkia omien erehdysten avulla kokemusta valtion rakentamisessa. Tuollainen siirtymiskausi oli välttämätön ja osoittautui hyödylliseksi. Tuossa separatismipyrkimyksessä oli paljon tervettä ja hyvää, koska se ilmensi luomishalua. Neuvostoperustuslaki selvensi volostien valtaelinten suhteet ujestin valtaelimiin, ujestin valtaelinten suhteet kuvernementin valtaelimiin ja tämän viimeksi mainitun suhteet keskuselimiin.

Edelleen toveri Lenin selittää, että sosialistisen rakennustyön nimen ansaitsee vain sellainen rakennustyö, jota tehdään laajan yleisen suunnitelman mukaan, jossa pyritään käyttämään hyväksi yhtä hyvin taloudellisia kuin taloudenhoidollisiakin arvoja. Neuvostovalta ei aio suinkaan väheksyä paikallisen vallan merkitystä eikä lamauttaa sen itsenäisyyttä ja aloitteellisuutta. Talonpoikaisto on kokeemuksestaan itsekin päätenyt siihen, että sentralismin toteuttaminen on välttämätöntä.

Perustuslain hyväksymishetkestä ja sen toteuttamisesta käytännössä alkaa helpompi kausi valtiollisessa rakennus-

työssämme, jatkaa toveri Lenin. Valitettavasti meidän on kuitenkin vaikea syventyä tällä hetkellä talous-, taloudenhoito- ja maanviljelyspolitiikkaan. Meidän on pakko kääntää huomiomme siitä ja kiinnittää se kokonaan ajan tehtäviin — elintarvikekysymykseen. Työväenluokan asema on nälkää kärsivissä kuvernementeissa todella vaikea. On tavalla tai toisella toimittava kaikin voimin elintarviketulojen ja siihen liittyvien vaikeuksien voittamiseksi, kunnes saadaan uusi sato.

Lisäksi tulevat sotilaallista laatua olevat tehtävät. Te tiedätte, kuinka englantilais-ranskalaisen imperialismin lahjoma ja nostattama tshekkoslovakien liike on puolittain saartanut Venäjän. Tiedätte myös, että vastavallankumouksellinen porvaristo ja kulakkitalonpojat ovat mukana tuossa liikkeessä. Paikallisjärjestöiltä me saamme tiedotuksia, että Neuvosto-Venäjän viime aikana kärsimät tappiot ovat saaneet työläiset ja vallankumouksellisen talonpoikaiston vakuuttumaan kokemuksestaan, että valvonnan lisäksi, valtiollisen rakennustyön lisäksi tarvitaan myös valvontaa sotilaallisellakin alalla.

Olen varma, että ajan oloon asiat alkavat sujua paremmin, sanoo toveri Lenin lopuksi. Olen varma, että asettamalla päällikkökunnan talonpoikaiston avulla valvonnan alaiseksi kuvernementtien toimeenpanevat komiteat luovat vankan sosialistisen armeijan. Vallankumouksen opetukset ovat viimeinkin saaneet työväenluokan ja riistetyn talonpoikaisten käsittämään, että aseisiin tarttuminen on välttämätöntä. Talonpojat ja työläiset ovat maansaannin, valvonnan aikaansaamisen y.m. ohella oppineet tajuamaan armeijan johtamisen välttämättömyyden. Järjestämällä kunnolleen toimintansa sotilaallisella alalla he saavat aikaan sen, että heidän luomansa armeija ansaitsee täydellisesti sosialistisen armeijan nimen ja on taisteleva menestyksellisesti vastavallankumouksellista porvaristoa ja imperialisteja vastaan siihen hetkeen saakka, kunnes kansainvälinen vallankumouksellinen proletariaatti tulee sen avuksi. (Toveri Leninin puhe päättyy kokouksen osanottajain myrskyisiin suosionsoituksiin.)

„Izvestija VTSIK” № 161,
heinäkuun 31 p:nä 1918

Julkaistaan
„Izvestija VTSIK” lehdessä
tekstin mukaan